

սակայն՝ քիչ կը վերադարձնէ մեզի:

Դրաւոր այս գրոյցս, որ սկսաւ ստուարածաւալ սոյն հատորին բովանդակութեան ծանօթանալով, հաւանաբար հետագային դուռ քանայ մեր մտածումներու շարքի մը, օրինակի համար՝ եթէ առանձնացնել ուզենմ «Միծաղ»ի եւ երգիծանկարչութեան բաժինները:

Նոյն նժարներու վրայ գետեղուած կշռաբարբեր կան նաեւ գեղարուեստի այլ մարգերու վարպետներու մասին գրած իր յօդուածներում մէջ, որոնք՝ եթէ մէկ կողմէն կու գան յայտնաբերելու մութի մէջ կորսուելու դատապարտուած մտածումի

եւ զգացումի գեղարուեստական արտայայտութիւններ, միւս կողմէ՝ կ'երաշխատեն իրաւութիւնը մեկնաբանող արուեստի ժննդատին լուրջ մօտեցումին ու պայծառ իմացականութեան:

Այս մտածումներով կ'ողջունեմ ներկայ հատորին երեսումը, շնորհակալ զգացումներով՝ հանդէպ հեղինակին եւ իր գրչակից գոյգ քարեկամներուն՝ Արա Գալայեանին եւ Վաչէ Ղազարեանին, որոնք եղան մասնակից տպագիր գիրքով յաւերժութեան յանձնելու Քեօսեանին մամուլի մէջ ցրուած գրութիւնները, Գիրի եւ Գիծի հարուստ ներաշխարհը:

ԱՐԱՄ ՍԵՓԵԹՅԵԱՆ

ՔԱՆԴՈՂՆԵՐԸ ԵՒ ՇԻՆՈՂՆԵՐԸ

Ելլողի Սուլթանը՝ իր մօտ կանգնէ նշանաւոր Պալեան ճարտարապետը եւ ցոյց տալով ընդարձակ տարածութեան մը վրայ եղած հին տունները, ուզէ որ քանդուին ատոնք եւ այդտեղ կառուցուի հոյակապ պալատ մը:

Քանդումներու ժամանակ Սուլթանը այցելէ պալատին վայրը եւ սկսաւ հարցնել աշխատողներուն անունները:

Նկատելով որ բոլոր գործաւորները թուրքեր են, Հասան, Ահմետ, Մուհամետ, շատ գոհ կը մնայ եւ խօսքը Պալեան էֆենտիին ուղղելով կ'ըսէ.

– Ապրիս, շատ ապրիս, Պալեան էֆենտի, որ բոլոր թուրքերը գործի լծեր են:

Երբ Պալատը կիսովին կառուցուած էր, կրկին անգամ Սուլթանը կ'այցելէ ու կը հարցնէ գործաւորներուն անունները, Գրիգոր, Վահէ, Պետրոս...

– Այս չեղաւ, հիմա ալ միայն հայերը կ'աշխատեցնես կոր:

– Առաջիկաները վեհափառ տէր, քանդողներն էին եւ վերջիները՝ շինողները:

Մանրավէպեր, էջ 189

Վ. Ա. ՔՀՆՅ. ՏԻԻԼԿԷՐԵԱՆ